

stærkningens Indskrænkning, men jeg skal blot holde mig til de Tjenstgjørende. De se altsaa, at Forslagsstillerne ere gaaede bort fra at anvende tjenestgjørende værnepligtigt Befalingsmandskab; jeg taler ikke om det hjemsendte Mandstab, det er en ren Administrationslag; de komme aldrig til at bue noget. 239 ere de gaaede ned under det nuværende Antal, 171 ned under Folkethingets Forslag og 7 ned under Landsthingets. Ser de, mine Herrer, derpaa have de tidligere sagt, at man skal kjende Folkevæbningstankens Gjenmæfrelse, og deri giver jeg dem Ret; men det Forslag, de Herrer have stillet med Hensyn til Brugen af værnepligtigt Befalingsmandskab, er lavere endnu end Landsthingets, saa der har ikke, saavidt jeg veed, eksisteret et Forslag til Behandling heri Thinget, som har været saa haardt mod det værnepligtige Befalingsmandskab som de Herrer. Tidligere Regjeringer have vel paa de første Stadier forsøgt at komme mere bort derfra, men som Forslagene forelaa ved de sidste Afstemninger, gif de aldrig saa langt ned. Svormange var der da efter den nu gjældende Hærløvs, og hvormange bliver der nu? Ja, mine Herrer, efter de Herrer nye Forslag skal der være til Tjeneste 97 Sekondlieutenanter, men efter Hærløven skal der være 145, og baade det ærede Medlem for Stege (Bojzen) og det ærede Medlem fra Bogenise (Bernsen) med flere foreslog i 1875—76, at der skulde være 382, altsaa det Tredobbelte. Nu skal der efter de Herrer Forslag være af tjenstgjørende Korporaler 335, efter Hærløven er der 526, men efter de Herrer Forslag i 1875—76 og i Henshold til deres tidligere Forslag skulde de have Brug for 1,070 Korporaler, og de fremhævede dengang, at det var nødvendigt at have dette Moment med; det havde Betydning baade for Folkfriheden og for at vise Evnen hos Befolkningen til at bære et, om end med smaa Strid fremadskridende Folkevæbningsystem. Altsaa, de Herrer ere gaaede ned under Landsthingets Forslag og lige imod, hvad det ærede Medlem (Bojzen) for saa Dage siden udtalte, at han altid har stillet en Udvikling af Folkevæbningstanken i Spidsen (Bojzen: De findes fremdeles!) Hvor findes de? De findes ikke fremdeles; Tallene paa de tjenstgjørende Sekondlieutenanter og de tjenstgjørende Korporaler ere de, som jeg har nævnet. Naturligvis kan der, selv ved en nøjagtig og omhyggelig Beregning, være taget fejl med een eller to, men Billedet er saaledes, som jeg har givet Dem det. (Bojzen: De 1070 vare ikke tjenestgjørende!). Der staar Side 180 i Tillæg B. for Samlingen 1875—76: Dertil af værnepligtige Befalingsmænd: 382 Sekondlieutenanter kunne være til Tjeneste i Fredstid, 1070 Korporaler kunne være til Tjeneste i Fredstid. Jeg læser det ordret. Saa have de Herrer et andet Begreb, som de have gjort gjældende, og som jeg har optaget i mit Underændringsforslag,

nemlig om hjemsendte Korporaler og Sekondlieutenanter. Der staar, at man i Fredstid kan udnevne saadanne Underbefalingsmænd. Men hvilken Stilling faae de efter det nye Forslag? Efter det nye Forslag bliver der ikke flere Sekondlieutenanter eller Korporaler til Tjeneste af denne Klasse, end der er unge Mænd, som ere gaaede ind i Elevskolen eller Officereskolen og ere bleve Underofficerer og Officerer. Der bliver ingen Plads. En ung Mand paa 18 Aar med den fornødne Legemsudvikling kan strax, naar han har gennemgaaet den første Tjeneste ved Vaabnet, gaa ind i Officereskolen og 1½ Aar efter være Premierlieutenant, og er der ingen Plads i Premierlieutenantklassen, saa gjør han Tjeneste som Sekondlieutenant. De Herrer hjemsendte Sekondlieutenanter og Korporaler faae en høist uheldig Tilværelse. Man tager dem ud usfrivilligt, altsaa tvungent, og forlanger, at de skulle ligge et Aar længere for at blive uddannede; men har man ingen Plads til dem i Tjenesten, sender man dem tilbage, og saa kunne de blive ubenævnte, hvis der er Nummer ledigt, men ellers gaar det paa samme Maade med dem som med Underkorporalerne, efter et Par Gjenindtalsbælsler gaa de over i Forstærkningen, og der er ingen Dvælsel. Det er en Stilling at byde disse unge Mennesker, som er ubillig, og en Beføstning, som er altsfor stor i Forhold til den Nytte, som kan komme deraf. Ligesom der er en betydelig Indskrænkning i de tjenestgjørende Sekondlieutenanter og Korporaler, vil man se, at det Samme er Tilfældet med Forstærkningens Rammer. Det skal jeg da forbigaa. Mødens de Herrer nedsatte Landsthingsforslaget noget, forhøje de vort med c. 600 faste Befalingsmænd og give os en Nedgang af 131 værnepligtige Befalingsmænd, der i Beføstning have lidt at betyde mod de andre, idet de ere lavere honorerede og ikke pensionsberettigede. Desuden sfer denne Besparelse paa Beføstning af Folkevæbningsstanken.

Vi komme dernæst til Afnittet om Hærens Undervisningsanstalter. Ogsaa der gaa de Herrer bort fra Folkethingets Indstilling med Hensyn til Elevskolen og indrømme Ministeren denne, om end noget forandret i Formen, idet der er 3 Klasser paa tilfammen 60 Elever istedet for tidligere 120. Det er et Spørgsmaal, hvorvidt det er militært rigtigt; der er meget delte Meninger derom. Vilde vi beholde en saadan Militæranstalt er det et Spørgsmaal, om man ikke ogsaa skulde aabne Udgang til den for de unge Mennesker, som maatte være stikket til at gaa Infanteriveien. Dernæst indrømme de Herrer den ærede Minister en 3die Klasse i Officereskolen, og for at faae denne Indrømmelse til at gifte ned falde de den en Indrømmelse til sig selv. Tanken, som ligger til Grund derfor, er rigtig, men det vilde være heldigere at udføre den paa en anden Maade. Man maa nemlig huske paa, at Officer skolens